

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas IX. Ab anno 980. ad 990.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

civibus, ut precibus suis regionem illam a peste sævissima liberaret, id effecit, eâ lege, ut omnes Judæi (quos ad eò averfabatur, ut nec linguâ promere, nec auribus excipere nomen illorum vellet, nec alloquio quenquam illorum dignaretur) urbe expellerentur, quo facto duplici peste Lacedæmones liberati sunt.

✽(982.)✽ Græci ut Calabriam sibi servarent, Saracenos in suum auxilium evocârunt: Otto autem tum Græcos, tum Saracenos expulsurus, grandem exercitum comparavit, cui præerat, qui jam multum a Religione Magni Othonis deflexerat filius Otho, magis sollicitus pro Ecclesiarum magnificentia & amplitudine, quam de cultu divino augendo.

✽(983.)✽ Otho contra Græcos & Saracenos simul junctos in Calabriam progreditur & ingenti navali prælio victus, universo propè exercitu cæso, interfectis multis proceribus Germanis, & Episcopis, ac Abbatibus (qui & ipsi præter jus fasque in eodem prælio militabant) ipse quoque Imperator, natando evadere conatus, à nautis captus, sed ab eisdem incognitus, mox ab Augusta conjuge, redemptus est.

Post hanc autem cladem mœrore ferè

confectus, de eligendo filio suo Othone tertio comitia habuit Veronæ, atque inde Romam perveniens ibi defunctus est. Cui mox Otho III. Successit, jam Aquisgrani hoc ipso anno coronatus.

✱(984.)✱ Fato functus est hoc anno Benedictus VII. in cuius locum successit Petrus Episcopus Ticinensis dictus Joannes XIV. Archi-Cancellarius Othonis vir magnus, sed ad dirum exitum reservatus.

Hoc eodem anno Romæ contractum est Sodalitium Plurimorum Sacerdotum & Episcoporum, qui ita inter se convenerunt, ut post obitum cujuslibet singuli Gonfodaliū pro singulis defunctis, quadraginta missas celebrarent. Cujus Instituti adhuc extat in Diaconia Ss. Martyrum Cosmæ & Damiani monumentum in tabula marmorea, incisum tempore Joannis XIV. die 22. Februarij, hoc anno.

Ad cujus laudabilissimi instituti memoriam & similitudinem hodie dum in Sodalitatibus B. M. Virginis
 Annua

Annunciatae, plerisque in locis, ubi ea, Sodalitas habetur, Pactum Marianum de unâ missa pro quovis defuncto Confœderato Sodali legenda, vel ut illa legatur procuranda, magno multorum solatio, & singulari devotione servatur & propagatur.

Theophanes Augusta, Græca mulier uxor Ottonis Imperatoris, funus mariti sui multis Eleemosynis & piis operibus prosequitur, & tres filias suas piè admodum educat, duas earum Adelaidem unam, & alteram Sophiam dictam, duobus in monasteriis divino cultui addicit, Pietate & virtutum præclarissimarum exercitio celeberrima Imperatrix.

✽(985.)✽ Bonifacius ille nefandus, perduellis, homicida, & sacrilegus Sedis Apostolicæ invasor & expilator Ecclesiæ Vaticanæ, qui post interfectum Benedictum VII. Constantinopolim confugerat, Romam redit, ibique cum suis fautoribus pecuniâ & furtis fretus, irruit in Joannem XIV. vinculis constringit, & quatuor mensibus captivum fame enecat, ejusque cadaver pro foribus Castri omnibus spectandum obiicit: & sic duorum Pontificum par-

ricidio fædatus Petri sedem iterum invadit; in qua cum sedisset 4. mensibus, fætentem spiritum exhalavit, lanceis post obitum a suis confossus & in sterquilinum coniectus, sepultus tamen a quibusdam Clericis humanioribus quam par erat in detestandum hunc hominem.

Hoc sublato legitimus Pontifex creatus est Joannes hujus nominis XV. patriâ Romanus, filius Leonis, post matrimonium, facti modo Presbyteri. Circa hæc quoq; tempora novus in urbe Tyrannus Crescentius Numertanus munitionem S. Angeli titulo consulatûs possidere aggressus, eundem recens electum Pontificem infestare cœpit: unde ille timore perterritus in Tusciam secessit, & missis ad Ottonem Regem iteratis legationibus opem imploravit. Quare male conscii Romani honorificâ legatione eundem in urbem revocârunt, & piis obsequiis, uti par erat, venerati sunt.

Obiit Ramirus Rex Legionensis vituperandus ob pacem cum Arabibus factam, unde tota vis Saraceni furoris in Castellam & partem Gallæciæ incubuit, multæ enim urbes Christianorum captæ & Compostella diruta, ab Apostoli tamen sepulchro Arabes manus rapaces cohibuerunt. Successit Ramiro Veremundus II. fili-

filii Ordonii III. qui cum regnare satis
 pie cœpisset, postea tamen irruit in Adaul-
 phum Compostellanum antistitem, quem
 cum dolo accivisset, taurum ferocem in
 eum immisit: bellua autem depositâ mox
 omni ferociâ suâ mansuetissimè cornua in
 manibus Episcopi deposuit, & prodigiosè
 innocentiam viri probavit, quem impij
 servi per calumniam accusaverunt.

✽(986.)✽ Lotharius Rex Francorum
 cum regnasset annos 31. diem obit, relin-
 quens regni hæredem Ludovicum filium,
 quem Hugoni Duci commendavit.

Constantinopolis & pleræque Græciæ
 Provinciæ terræ motibus horribiliter con-
 cutiuntur & vastantur, plurimis passim ædi-
 ficiis & templis corruentibus: quam stra-
 gem à suis Lacedæmoniis S. Nicon preci-
 bus avertit, imagine ejusdem Sancti saxo
 cui inter orandum incumbibat, prodigio-
 sè impressâ, ita ut Lacedæmones causam
 haberent tanto hospite vivo & mortuo sibi
 gaudendi & gratulandi.

✽(987.)✽ Ludovicus Francorum Rex
 novissimus Carolinorum moritur cum an-
 no vix uno regnasset, post quem præteri-
 to & contempto Carolo ipsius Patruo Lo-
 tharii Regis fratre, regnum Galliæ ad ex-
 traneos Hugonem scilicet Ducem Parisi-
 ensem

ensem translatum est. Causa verò ob quam
 Franci proceres Carolum repudiarunt, alle-
 gatur, quòd is Germanis Principibus nimis
 addictus esset, quibus subesse durum nimis
 & vile Francis videbatur. Fuit autem Hu-
 go iste dictus cognomento *Capetus* seu *Ca-*
putii (eò quòd puer puerorum capita pi-
 leis denudare soleret) natus Patre Hugo-
 ne magno & avo Roberto Principibus, ma-
 terno verò stemmate ex sorore Ottonis
 senioris Imperatoris oriundus: imò nec
 progeniem Caroli magni in Ludovico vel
 in Caroli fratris Lotharii filio defecisse,
 sed ipsum hunc Hugonem magni Hugonis
 filium ex eadem progenie fuisse demon-
 strat Wilhelmus Nangius Monachus S.
 Dionysii in suo Chronico, aliique testes
 magnæ auctoritatis. Addit insuper me-
 moratus Nangius Hugonem Regnum ex
 divina promissione accepisse, Quando ni-
 mirum Hugo magnus Hugonis Capeti Pa-
 ter & Dux Parisiensis Corpora Sanctorum
 Ricarii & Walerici, metu Nortmannorum
 Gallias devastantium, à suis Ecclesiis in
 Flandriam ad S. Audomarum transtulit,
 tunc enim eosdem sanctos in visione appa-
 ruisse Hugoni & prædixisse fore ut pro-
 pter hanc pietatem exhibitam genus ejus
 Regno Francorum in perpetuum potire-
 tur.

Hugo

Hugo porrò Rex creatus est in urbe No-
mago ab omnibus regni Proceribus,
paucis exceptis, quos Carolo Lotharingio
nuptiæ copulabant: sacroque oleo inun-
ctus est Rhemis, & prudentiâ suâ oblato
regno se dignissimum præbuit, habuitque
simul ex merito & hæreditate, quidquid
alii reclament, quare ad Pontificem non est
recursum, quia nullus fidei datæ Regi scru-
pulus relictus erat.

✽(988.)✽ Hoc anno mortuus est S.
Dunstanus Cantuariensis Archiepiscopus,
multis miraculis clarus.

Hugo Capetius filium suum Robertum
Regem inungendam curat, & Franciæ re-
gnum in multis labefactatum, labore &
prudentiâ restaurat.

✽(989.)✽ Adalbertus Bohemorum &
Pragæ Episcopus, de suis ad virtutem re-
ducendis propè desperans, ad Hungaros
proficiscitur, eorumq; conversionem om-
nibus viribus promovet: primus est factus
Christianus eorum Princeps Geisa qui ob-
tinere meruit a Deo filium Stephanum ve-
rè Adeodatum, tam parentibus & suis cha-
rum, quam Ecclesiæ fructuosum.

Carolus Dux Lotharingiæ, ereptum si-
bi Franciæ regnum armis repetit, sed mox
adfuit cum exercitu Hugo, a quo Lotha-

ringii cæsi, & Laudunum (quam urbem primo impetu occupatam, ac firmam tenebant) compulsi, ubi arctâ obsidione aliquamdiu ab Hugone pressi. Dum verò Franci incautiùs & segniùs rem suam agerent, collectis animis & viribus Lotharingii erumpentes Lauduno, Francos ad satietatem ceciderunt, & obsidionem solve-re, coëgerunt. Hugo tamen posthac cautior futurus, novis copiis conscriptis, mox bellum redintegravit.

✱(990.)✱ Hugo Arnulpho Lotharii filio notho Caroli nepoti, contulit Archiepiscopatum Rhemensem. Accidit autem ut, cum vix sex menses eâ sede potitus esset, proditione cujusdam Adalgeri, Rhemensis Presbyteri, eâ civitate Carolus potiretur ipseque Arnulphus captivus abduceretur. Quòd verò suspicio nō levis esset, ipsius Arnulphi jussu civitatem Carolo suo patruo proditam esse, ad hanc suspicionem amoliendam, collectâ Synodo Sylvanectensi in omnes urbis hujus proditores, ac direptores anathema incussit. Sed altis hærentem radicibus, ex sagaciorum animis suspicionem per hoc evellere non potuit.

Hugo iteratò Laudunum obsidet, cogitque ad deditiōem, quâ simul Carolus cum uxore

uxore sua deditus est. Carolus statim Aurelias in custodiam missus est, ibique captivus diem obiit, susceptis etiam in captivitate liberis, paternæ infelicitatis hæredibus.

DECAS X.

✿ *Ab anno 990. ad 1000.* ✿

991. **M**Oritur hoc anno Theophanes Augusta mater Ottonis II. & Ottonis I, uxor, quæ de Græca pravitate nihil habuit, sed tantum ex Oriente ingenii præstantiam attulit, quod pietate & virtute mirificè excoluit, quæ vitam sic egit in palatio, ut illud in cœnobium transfuisse videretur.

Misit Hugo Capetius Romam Legatos suos, & petiit a Pontifice potestatem agendi adversus Arnulphum Archi-Episcopum Rhemensem, proditoris accusatum. Sed prævenientibus Legatis pro Arnulpho, missis ab Heriberto Trecensi, & Meldensi Comite, Caroli Lotharingi fratre, Legati Hugonis toto triduo ante palatii januas defatigati, & nequidem auditi, redire compulsi sunt: quam injuriam concoxit Hugo, sed